

Naročnina za celo leto
2 K.

Posamezna številka velja
6 vin.

Naročnina se tudi na
pol leta plačuje in se
mora poslati vnaprej.

Cena oznanil je za eno
stran 64 K., $\frac{1}{2}$ strani
32 K., $\frac{1}{4}$ strani 16 K.,
 $\frac{1}{8}$ strani 8 K., $\frac{1}{16}$ strani
4 K., $\frac{1}{32}$ strani 2 K., $\frac{1}{64}$
strani 1 K.

Pri večkratnem oznanilu
je cena posebno znižana.

Za oznania (inserate)
uredništvo in upravni
štvo ni odgovorno.

Uredništvo in upravni
štvo je v Ptiju v
gledališkem posloju
št. 3.

Štajerc izhaja vsaki drugi
petek, datiran z dnevom
naslednje nedelje.

Dopisi dobrodošli in se
sprejemajo zastonj.

Rokopisi se ne vračajo
in se morajo najdalje do
pondeljka pred izdajo
dotične številke vposlati.

Štev. 4.

V Ptiju v nedeljo dne 18. februarja 1906.

VII. letnik

Kolike važnosti je novi volilni red za kmeta?

V drž. zboru so se zopet zbrali zastopniki vseh 5 kurij in takrat jih čaka velevažna nalog, namreč rešiti novi volilni red. Razni narodi naše ljube Avstrije hočejo se tu okoristiti z novimi mandati. Odločilna ura se bliža in vlada bo kmalu predložila gotovi načrt o volilni reformi. Hudi boj se bo vzdignil proti temu načrtu in tako velepoestnici kakor Poljaki hočejo volilno reformo na vsak način preprečiti, kajti obojni bodo največ izgnibili, ako se volilna reforma uveljavlji. Oglejmo si tukaj na malo, koliko bo novi volilni red koristil kmetu koliko mu ž njim pride na bolje, kakor z dosedanjim. Dozdaj so volili kmetje po starem volilnem redu v kmetski skupini 129 zastopnikov, v peti kuriji so jih pridobili okoli 20, tako da imajo zdaj v drž. zboru oboli 150 zastopnikov, t. j. dobra tretjina vseh državnozborskih poslanec. Ako se ti zastopniki skupno poprimejo za kmete, in sicer brez ozira na narodnost — kmet je kmet, naj je Nemec ali Slovenec — dosegli bi lahko vse! Toda, kaj tisti delajo? Pretepljejo se v bedastem narodnem boju za „bindiš, pemiš in dajč“ med seboj so zmiraj razdrojeni. Strogo in zedinjeno brez ozira na narodnost pa postopajo le tedaj, kadar gre za njihov žep. Zakaj pa neki tako? Edino zato, ker niso možje iz kmečkega stanu, temveč so kmetom pri volitvah od drugih stanov vsiljeni. Kaj kmetom pomaga, ako si pride 300 ali še več poslancev, če pa se tisti zmiraj le v neumnen narodnem boju norčejojo, to pa seveda na kmečke stroške in na kmečko škodo! Dvomljivo je torej, ali bo novi volilni red kmetom na boljše. Dokler ne preneha pri različnih volitvah dosedanja huskarja od strani nepoklicnih kmečkih parazitov, je vse zastonj! Tu ne pomaga niti stari, ne novi volilni red!

Naše mnenje o novem volilnem redu je tole: Posamezne kurije naj bi ostale, kjer treba, predragačile. Vsak stan, kolikor jih je v državi, naj bi volil svojo število poslancev iz svoje sredine. Duhanikom, uradnikom, učiteljem, trgov-

cem, obrtnikom, kmetom in delavcem naj bi se v posameznih kurijah odločilo primerno število poslancev, katere bi naj vsaka kurija za se volila. Postavno ojstro naj bi bila prepovedana vsaka agitacija in šutnjava iz ene kurije v druge, kakor se to godi pri sedanjih volitvah v kmetski skupini. Pri kmetskih volitvah, bodisi v državnih, ali deželnih, občinskih itd. se godijo največje krivice. Inajnesramne je se tu postopa. V prvi vrsti tu, žalibog, neopravičeno, nepostavno in sebično postopajo prvaški dohtarji in deželna duhovščina. Kaj, vraga, imajo tisti tukaj opraviti, mar kmetje nimajo svojih možgan, mar vsako kaplanče že razume in vé, kje kmeta črevljel žuli! In ako bi tudi znal za kmečke težnje in težave, za kmečka bremena, ali mu jih mar hoče tak „gospod“ odvzeti ter mu olajšati njegov neznošni položaj? Ali ima res vsak tak duhovnik-politikar in prvaški dohtar srce za kmeta? Pokazal je to že kedaj prvaški dohtar in duhovski stan, da s kmetom v istini prišranno čuti ter mu želi pomagati? Ne, nikdar ne! Duhovnik in prvaški dohtar želita imeti kmetico pod svojim jerobstvom, želita ga v vsem nadzorovan, zato se mu vsiljujeta pri vsaki volitvi, kakor bi bil kmet kak nerazsoden in neveden otrok, in to je za kmeta sramotilo, tega kmet ne bo več pripuščal. Ali tu porablja klerikalizem in prvaštvu vsa, tudi nedovoljena in nepoštene sredstva, da si le ohrani gospodstvo nad ubogim kmetičem. Prižnica, spovednica, šola, Najsvetejše, laži, podkupovanje, obetanje nebes, strašenje s peklom, pritiskanje klerikalnih posojilnic, narodni shodi, vse je na delu tudi pri najneznatnejši občinski volitvi! Gg. prvaški dohtarji, župniki, najmlajši kaplančki brez vsake življenske izkušnje, brez politične sposobnosti in zrelosti, imajo tu po navadi prvo besedo, nikdar jim ni pot preдолga ali preslab, nobena bajta jim ni preumazana, cele noči včasi lovijo zase volilce. Najpoštenejši možje se tu na poštenju nesramno blatijo, največji goljufi, prešestniki in nečistniki so pa v časi tem gospodom najzvestejši pajdaši, saj je n. pr. znano, da je pred malo

imata enake dolžnosti in enake pravice. Požrtvovalno, prizanesljivo, veselo in tolažljivo vselej spremaj svojega moža na pot njegovega življenja, bodisi že v vsej, bodisi v žalosti.

4. Kaži, da se zanimaš za njegova opravila, poprašaj ga sem ter tje, kako je pri delu, ali tudi njegovega kratkočasa mu ne krati. Če pa pr. prime nekterokrat za fajfo ali glažek, nikar mu za to ne zameri, kakor se to včasi zgodi. Privošči mu nekterokrat veselje in bo videla, kako se mu s tem prikupis.

5. Za svojega moža mora imeti vselej dovolj časa, nikdar mu ne odreči, če te prosi kake usluge.

6. Nikdar ne ajtraj! (Ne bodi ljubosumn) Nikdar ne poslušaj hudi jezikov in ne veruj, če ti kaka klepetula prinaša pošte o tvojem možu.

7. Nikomu ne pripoveduj o vajnih domačih zadevah. Ljudje so hinavki, pomagali ti ne bodo, napsproto, za hrbtom se ti bodo še smejali. Malo potpri in ako sta se morebiti kaj malo sprekla, potem ne da bi se dolgo kujala. Prismehljaj se k svojemu ljubemu možku in takoj bo zopet vse dobro, verjameni meni. Soline naj nikdar ne zahaja nad vajino jezo.

8. Ne bodi jezična — to je strahovita napaka ženk. Vse so mične, lepe, lušne, brhke, vesele, toda —

leti sedanjí drameljski župnik upil: Tistega Z... morate voliti, to je naš mož, in tisti „župnikov mož“ je imel s sestro svoježene, torej svojo svakinjo že dva nezakonska otroka! In drugi tak mož drameljskega župnika, ki ga je tudi na vse kriplje hotel imeti v obč. odboru, je pri zgradbi farovških hlevov opeharil farane za par tisočakov! Vse to župnik vé, ali ker sta ista podrepnika, župniku vdana in storita vse, kar župnik in kuharica želita, potem sta takoj lahko „izgledna katoliška mož!“ In po drugih krajih niso razmere poštenejse in boljše, pišemo to iz lastnih izkušenj! In tako se dogaja, da se izvrši veliko volitev ne po prosti volji volilcev, temveč po receptu prvaškega dohtarja, župnika in kaplana. Ali s prvaškim dohtarjem in s farjem ne dosežete nikdar sreče in uspeha v politiki. Toda, vrnimo se zopet k novemu volilnemu redu! Razloček med starim dosedajnim in novim volilnim redom za kmete bo le ta, da kmetje ne bodo več ustmeno volili, temveč bodo volilne listeke, večinoma od tistih farisejskih hinavcev izpolnjene, oddali volilni komisiji. Drugače bi bilo seveda, ako bi se vsaka volilna agitacija, kakor smo že omenili, postavno ojstro prepovedala in kazovala.

Videli smo, kako postopajo združeni delavci za izboljšanje svojega položaja in svojega obstanka, to je najjasnejše pokazal 28. november lanskoga leta. Tisoče in tisoče delavcev se je združilo brez ozira na narodnost, brez ozira na vero, ter zedinjeni so terjali novi volilni red, in zedinjeni, brez ozira na narodnost, bodo tudi volili ter tudi vse dosegli. Tu ne vpraša drug drugega, si li Nemec ali Slovenec! Delavec sem in to zadostuje, ali si Nemec ali Slovenec, Oger ali Italijan, ali celo nemškutar — v celi državi so vsi delavci združeni, in odtod izhaja tudi njih velikanski vpliv na javne razmere, njih mnenje in njih zahteve morajo tudi ministri — hočeš, nočeš — upoštевati. Da, v slogi je moč! Edini so tudi drugi stanovi, kedaj se gre za njih lastno korist in mi jim tega ne zavidamo, mi bi si le na njih imeli vzeti izgled. Zedinjeni so uradniki, učitelji, duhovniki, dohtarji, zedinjeni je vsak stan za se in svoj žep, zedinjeni pa so vsi skupaj in sicer trdno, kedaj se gre,

jeziček se nekaterim po nepotrebnem giblje. Oprostite mi mnogo odkritovčnost. „Jezik je sicer majhen ud, a je že veliko hudega napravil“, pravi sv. apostol Jakob. In v sv. pismu St. Vazevo beremo: „Boj je z lntvernom v puščavi stanovati kakor s kako prepirljivo ženo biti pod eno streho“. Potrpi malo, ne misli, da imaš vselej ti prav, molci, če se morda mož kje zamudi in pride nekolicu siten domu in videla boš, da ti bo mož hvaljezen in lep mir bo ostal med vama.

9. Oblači se skrbno in snažno po svojem stanu, če tudi priprosto. Vsaka žena ne more imeti drage in lepe obleke, ali čisto in snažno oblecena lahko hodi vseka. Skrb, da bo tudi po hisi vse v redu in čedno. Ako mož vidi po hisi le nesnago, raiši gre od doma proč — v krēmo!

10. Pred vsem pa bodi bogaboječa, toda zavoljo Boga, ne zavoljo ljudi. Z Bogom vsako delo začni in z Bogom končaj, srečno boš živel po vseh potih svojega življenja.

Ako se boš, ljuba gospodinja, po tem ravnala, po tem bo tvoje zakonsko življenje paradiž, po rožičah bota hodila in tudi v britkih urah življenje bosta naša vselej medsebojno tolažbo. Če dva nosita žalost, to je le položna žalost, če dva uživata veselje, je dvojno veselje.

Deset zapovedi za ženo.

Ljubi Izvlečar je samo dva stanova povzdignil v sv. zakrament, namreč duhovski in zakonski stan in s tem je pokazal, da sta stanova njemu najljubša, pa tudi najbolj težnava, in zato tudi potrebujeta veliko milosti iz nebes. Ker pa je ravnonak punšni norčavi čas in okoli nas se vse ženi in moži, hočemo mi tukaj mladim nevestam, pa tudi drugim poštenim zakonskim ženam del nekaj nasvetov.

Zakonska imata biti kakor dve oči, kamor eno pogleda, pogleda nehoté tudi drugo, kadar eno joče, joče tudi drugo in če se eno od veselja zaiskri, žari od radošči tudi drugo. Zlasti naj si zakonska žena dobró v spomin zapise te le zapovedi:

1. Ljubi svojega moža bolj kakor samo sebe in potem se ti bodo vse dolžnosti zdele lehke. Bodи mu zvesta do hladnega groba!

2. Pred možem ničesar ne skrivaj in ako si morbiti storili kako krivico, potem jo le mož razočeni in budi uverjena, da te bo mož tem rajše imel, kadar bo videl, da si mu odkritoščena.

3. Zapomni si, da se za ženo ne spodobi „hlače nositi“, toda samo za deklo tudi ne smes biti! Oba